

Voorwoord

Terugkijkend op de totstandkoming van deze lustrumuitgave van *Groniek*, denk ik dat ik namens de hele redactie spreek wanneer ik vaststel dat het mij meer dan ooit een besef heeft gegeven van de rijke traditie waarin wij staan. De aanwezigheid van het verleden is voor een redacteur van *Groniek* als het ware vanzelfsprekend. Hieraan herinnert niet alleen de schier eindeloze rij nummers –inmiddels verspreid over meer dan vijf kasten- maar ook de talloze foto's, brieven en eerbetuigingen die lang vergeten redacties ooit aan de muren van het redactielokaal hebben bevestigden. Daarnaast bestaat er binnen *Groniek* een levendige orale cultuur: iedere nieuwe redacteur krijgt naast zijn of haar instructies, ook het prijzenswaardige in de geschiedenis van *Groniek* mondeling van de voorgangers overgeleverd.

Hoewel dit de band met het verleden levendig houdt, volstaan deze fragmenten niet om het verhaal achter *Groniek* compleet te krijgen; daartoe heeft de huidige redactie het noodzakelijk geacht de toenmalige redacteurs zelf aan het woord te laten. Zonder uitzondering bleken deze hiertoe bereid, en achteraf gezien hebben wij daar ook geen enkel moment aan getwijfeld. *Groniek* gaat bij de meeste van ons na een tijdje als het ware in het bloed zitten. Het tijdschrift wordt, zeker nu redactieleden soms meer dan drie jaar aanblijven, synoniem met je studie, je vrienden, je interesses –kortom: een onderdeel van je leven. Dit uit zich niet alleen in de vele stelletjes die *Groniek* heeft voortgebracht, maar ook in het levendige enthousiasme dat (oud-)redacteurs aan de dag leggen bij het samenstellen van de nieuwe nummers. Vertrekken bij *Groniek* is in dit opzicht vaak een pijnlijke gebeurtenis, maar de verbondenheid met het tijdschrift –althans zo merkten wij- blijft vaak groot. De bijdragen aan dit lustrumnummer geven hiervan op verschillende manier blijk.

De vier thema-artikelen van het nummer schetsen de geschiedenis van *Groniek* in relatie tot het instituut en de faculteit. Klaas van Berkel beschrijft in zijn bijdrage de ingrijpende professionalisering die halverwege de jaren zeventig van het instituutblad *Groniek* een landelijk wetenschappelijk tijdschrift zou maken. Hoewel de daadwerkelijke transformatie van studentenblad naar serieus tijdschrift vele jaren duurde, herkent men van de oorspronkelijke *Groniek* vrijwel niets meer terug in het tijdschrift zoals het vanaf het eind van de jaren zeventig is uitgegeven. De gedaanteverandering is zelfs zo totaal, dat oud-redacteurs als Van Berkel moeite hebben 'hun' blaadje te herkennen. Niet veel minder ingrijpend is de verandering die het

instituut voor Geschiedenis de afgelopen veertig jaar heeft doorgemaakt. In zijn bijdrage schetst Rob Wagenaar de bestuurlijke geschiedenis van het Instituut en verhaalt over de forse uitbreiding van de opleiding en de nieuwe huisvesting die hierdoor noodzakelijk werd. Jaap den Hollander laat in zijn artikel zien hoe de organisatie van het wetenschappelijk onderwijs haar weerslag had op de ontwikkeling van de bestudering van geschiedenis zoals die op het Instituut plaatsvond. In de Hoog van de Toren tenslotte, buigt Frank Ankersmit zich over de vraag hoe een nieuwe generatie historici het onderwijs en onderzoek aan de faculteit moeten vormgeven.

De persoonlijke beleving van de redacteur komt ruimschoots aan bod onder het kopje 'Mijn tijd bij Groniek'. Opvallend vaak lijkt hierbij het 'eigene' aan het redacteurschap verbonden te zijn met die zaken die de tand des tijd niet hebben doorstaan: achterhaalde, tijdrovende typ- en stenciltechnieken, rubrieken en natuurlijk markante persoonlijkheden binnen de redactie. Als de studententijd een vormende invloed heeft op het verdere leven, zo blijkt, dan geldt dit in het bijzonder voor het redacteurschap bij Groniek. Dit is ook het beeld dat naar voren komt in de tien korte verslagen die onder de noemer 'Groniek en verder...' zijn gebundeld. Deze interessante verhalen over de uiteenlopende wegen die men na Groniek insloeg, geven een leuke impressie van de vaak kleurrijke carrières die oud-redacteurs hebben gemaakt. In de rubrieken 'Wie zei wat over Groniek' heeft de redactie een collage samengesteld van enkele archiefstukken die op het redactielokaal liggen. Alle redactiefoto's die daarbij boven kwamen drijven zijn in het nummer opgenomen, maar helaas is de redactie er niet in geslaagd alle redacties op deze wijze te vereeuwigen.

Wij hopen van harte dat deze bijzondere Lustrumuitgave in de eerste plaats als belangwekkende aanvulling op de nog levende herinneringen aan ons tijdschrift dienst mag doen. Verder koesteren wij de bescheiden hoop dat de hier opgetekende memoires als inspiratiebron voor komende redacties mag functioneren en, althans voor een deel, van de kleurrijke geschiedenis van Groniek voor latere generaties inzichtelijk heeft kunnen maken.

De redactie wenst u veel leesplezier

De redactie van Groniek 2006-2007, met staand vlnr: Wouter Hulstijn, Karin Siebenga, Liselotte Postma, Suzan Beute, Joyce Hondong, Diederik Smit en Maarten Schunselaar. Zittend vlnr: Maurits Hoenders, Kris Brussen, Jelte Olthof en Jasper van de Kamp.

groniek
Historisch Tijdschrift

Nieuwe Mens belichaming van een utopie

*Nummer 175- verschijnt in juli 2007
Met bijdragen van Jaap Elagen, Martijn van der Burg en Paula
Diehl*